

tages Hensyn til det Forslag, som er gjort af den ærede sidste Landsthingsmand.

Indenrigsministeren: Ved at forelægge Thinget nærværende Sag, har Regjeringen ogsaa været forberedt paa, at Thinget ikke vilde finde behørig Tid til at tage denne under Overveielse, men, da der fra Islands Side trængtes saa meget paa, at denne Sag skulde paastynes og afgjøres saa hurtigt som muligt, har Regjeringen ikke villet paatage sig at holde den tilbage, men har villet give Thinget Leilighed til at tage Beslutning desangaaende. Man har derhos tænkt sig Muligheden af, at, om der end ikke kunde tilveiebringes endnu i nærværende Sessjon en endelig Afgjørelse af Sagen, hvilket vistnok vilde være lidet at vente, dog en tilkommende Overveielse kunde forberedes, hvis et Udvalg nu kunde blive nedsat og kunde komme til at afgive sin Betænkning. Dersom dette derfor kunde ventes opnaaet ved at tage denne Sag under Behandling, vilde det vistnok være rigtigst at nedsette et Udvalg, saaledes som den ærede Landsthingsmand fra Helsingør (Kirck) har foreslaaet, og, dersom dette Udvalg saavidt muligt kom til at bestaae af de Mænd, som vare Medlemmer af det forrige Udvalg, vilde man idetmindste kunne vente, at de Bemærkninger, som vare fremkomne under det forrige Udvalg, men som ikke bleve offentliggjorte, fordi dette Udvalg ikke bragte sine Forhandlinger tilende, nu atter vilde komme frem og kunde blive Gjenstand for yderligere Overveielse, inden Sagen paany blev behandlet i en tilkommende Samling. Jeg skulde derfor holde for, at det Retteste var, enten at følge det Forslag, som er gjort af den ærede Landsthingsmand fra Helsingør (Kirck), eller ogsaa det, som er gjort af en anden æret Landsthingsmand (Bardenfleth); thi at tage Sagen under Behandling uden at nedsette et Udvalg, troer jeg aldeles ikke vil føre til Noget. Det vilde efter mine Tanker ogsaa være noget beroligende for Island, at man gjør saa Meget som muligt, for at fremme Sagen. Imidlertid kan jeg dog ikke nægte, at deels den korte Tid, Thinget har, og deels ogsaa den Betragtning, som den sidst omtalte høitærede Landsthingsmand har anstillet, nemlig at et Udvalg, som ikke gjør sig noget Haab

om, at kunne bringe Sagen tilende eller at kunne tilveiebringe noget Resultat, ikke vil have den Opfordring til saaledes at sætte sig ind i Sagen som et Udvalg, der blev nedsat under mere gunstige Vilkaar, kan have nogen Betydning. Saaledes overlades det til Landsthinget, hvad Beslutning det vil tage i denne Sag.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, sættes det under Afstemning, om Forsættelsen af 1ste Behandling skulde udsættes, derefter et Udvalg nedsettes til at afgive Betænkning over Sagen, og 1ste Behandling da atter optages, naar Betænkningen var afgivet — hvilket forkastedes med 25 Stemmer imod 7.

Formanden: Som Følge af denne Afstemning sættes nu Sagens Realitet under Forhandling.

Da imidlertid Ingen begjærede Ordet, sættes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og forkastedes med 27 Stemmer mod 1.

Formanden: Dermed er denne Sag afgjort.

Derefter bliver efter Dagsordenen at foretage Sagen, der angaaer Udkaaf til et Regulativ for Handelspladsen Silkeborgs oeconomiske Bestyrelse. Denne Sag er ligeledes til 1ste Behandling.

Unsgaard: Jeg troer, at hvad der er blevet anført om det mindre Hensigtsmæssige i at behandle saadanne Sager, som man dog ikke kan vente at komme til Ende med, og med Hensyn til hvilke det ikke er af nogen særdeles Bigtighed, om de afgjøres i denne Sessjon eller ikke, ogsaa taler for ikke at tage denne Sag under videre Behandling, og derfor skal jeg tillade mig at foreslaae, at der fremgaaes med denne Sag som med de tvende foregaaende.

Indenrigsministeren: Regjeringen kan heller ikke have nogen særdeles Interesse for, at denne Sag fremmes i nærværende Sessjon. Den er bleven forelagt, fordi man dog antog